

Ако небы пресѣчено было ѿ преслашаніе то на законѣх
 атх. Но кой въз истинна бы могоалз и да помысли, чи пре-
 благий Богъ е сздѣалз человекъ атх, дабы са повесе-
 лилз въз кратко время, и дабы са пакъ лишилз ѿ всѣхъ,
 и найпослаѣ дабы и самъ свесѣмъ исчезналз! св: Пи-
 саніе існш говори за това, "Богъ сзда человекъ въз
 неистѣніе. ", (Прем: Сол: б. 23.) Изъ това слѣдѣ-
 ва, какъ человекъ атх, ако небы прерывалз свѣзъ атх,
 съ когото былз тѣснш свързанъ съ Бога, поживѣлз
 бы пресладакъ животъ на земѣ та, и найпослаѣ ѿ
 сѣдвы те Божіи, както ли бы ѿредѣно было, принесанъ
 бы былз на небѣ то да бы са наслаждавалз съ Бога
 вѣчнш. На това имамы примѣръ Еноха (Быт: б. 24.)

(б) Человекъ състои изъ тѣло и душѣ, които тѣмъ
 двѣ сщщества имѣтъ всѣко своите склонности. Ду-
 шѣ та сщца чисто дѣховно сщщество склонѣва са
 все то що и предлага разумъ атх, и нахожда един-
 ственно наслажденіе дабы сжединѣна была чрезъ добро-
 дѣтель та съ Бога.

Когѣ са безгрѣшни тѣлесни те
 склонности.

Тѣлесни те склонности помного са склонѣвѣтъ камъ
 това, што е оугодно на чѣства та. И са безгрѣ-
 шни и неврединтели кога са оуправѣлѣтъ ѿ разумъ атх
 и не препѣтствѣвѣтъ на добродѣтель та. Въ сгласіе
 то на тѣлесны те и дѣшевыи склонности състои и са
 предовывѣва благополучіе то человекъско. Благополучіе
 то человекъско ѿцѣлава до когато сгласіе то пре-